

Obtížná role

Mia s Vincentem seděli v hledišti malého školního divadla a poslouchali učitelku, která jim právě vysvětlovala, co budou tuto hodinu dělat.

„Dobře, studenti, v první půlce hodiny si zopakujeme všechny scény, které jsme do teď společně zkoušeli. Předvedete je vždy před celou skupinou, aby všichni viděli, jak vám to jde. Konečně tak uvidíte celou hru a budete si moci udělat představu o každé jednotlivé postavě. Rozumíte? Pokud ano, začneme první scénou.“

Všichni začali nespokojeně mumlat.

„Ale no tak, zlatíčka,“ nenechala si zka-

zit dobrou náladu slečna Balvortová, učitelka dramatické výchovy, „nikdo se vám nebude smát. Prostě jen naplno vyjádřete svoje pocity, ponořte se do nitra postavy a všechno bude skvělé. Tohle je divadlo, tohle je představení. Tohle je drama!“

Violetta, která zrovna stála na pódiu s několika svými přísluhovačkami a pročítala text, si jen odfrkla. „Jo, tohle určitě bude drama. A to pořádné.“ Pak se jen rozhlédla po svém doprovodu a vyrazila za učitelkou.

„Ano, Violetto, co si přeješ?“ zeptala se jí slečna Balvortová, když si po chvíli konečně všimla, že už na jevišti nestojí sama.

Violetta hned falešně sladkým hlasem spustila. „Víte, slečno, určitě si myslíte, že bych měla hrát hlavní roli, jsem přece tak báječná... Ale podle mě by se na to víc hodila Mia.“

„Opravdu,“ podivila se učitelka. „Je od tebe velkorysý, že se chceš vzdát slávy ve prospěch někoho jiného. Takový je opravdu málokdo.“

Violetta se spokojeně usmála, ale dávala si pozor, aby to učitelka ani nikdo v sále nezahlédl. „Víte, jsem si tím naprosto jistá. Myslím, že Mia si zaslouží trochu pozornosti.“

Slečna Balvortová spokojeně pokývala hlavou. „Víš ty co? Možná máš pravdu.“ Pak hned popadla desky s poznámkami

a vyrazila k Mie, která se spokojeně bavila s Vincentem a vůbec si nevšimala, co se mezitím dělo na jevišti.

Violetta se za odcházející učitelkou dívala s úsměvem, který nevěštil nic dobrého.

Slečna Balvortová se zastavila před Vincentem a Miou. „Pojďte se mnou na chvíli stranou, prosím. A zbytek mezitím bude nacvičovat scény, jak už jsem vám to před chvílí řekla.“

Mia s Vincentem se po sobě jen bezradně podívali, protože ani jeden netušil, co by jim učitelka mohla chtít. Ale pak vstali a vyrazila za ní.

„Mám pro vás dva dobrou zprávu! Chci, abyste se ujali hlavních rolí.“

Mia jen nevěřicně vykulila oči. „Ale... já... vy po nás chcete, abychom hráli hlavní role? Ale proč my? Určitě je tady spousta vhodnějších adeptů...“

„Myslím, že to zvládnete skvěle,“ usmála se učitelka a pak se otočila, aby pomohla s textem dalším studentům.

Toho okamžitě využila Violetta, která společně s Paulou a ještě jednou dívkou přišla až k nim. „Tak co, Mio, co říká ta tvoje kniha o líbání žabáků? Přemění se v elfí prince?“

„Ale... jak víš, že máme líbací scénu?“ vykoktal ze sebe Vincent.

„Ale vždyť je to normální,“ usmála se sladce Violetta, „jste totiž perfektní pár. Pár ztracenců.“

„Děkuju,“ odpověděl jí Vincent a protočil oči.

„No, mám pocit, že by sis měl možná lehnout, Vincente, vypadáš, že z představy líbací scény každou chvíli omdlíš.

A ty zlom vaz, Mio,“
usmála se škodolibě Violetta, pohlédla vlasy a vyrazila pryč.

„Ty si zlom vaz,“ vykřikla za ní Mia, ale už ji nikdo neslyšel. „Tak jo, Vincente, budeme se chovat

dospěle. Už nejsme malé děti, takže to určitě zvládneme. Už jsi dal někdy někomu pusu?"

Vincent se na chvíli zarazil, ale pak přehnaně hlasitě vyhrkl. „Jo, samozřejmě že dal.“

„Jo,“ ušklíbla se Mia, „já taky ne.“

„Ale přece jsme viděli, jak se lidi líbají... No, vždyť víš... ve... filmech,“ soukal ze sebe Miin kamarád. „Vždyť to přece není tak těžké...“

Mia si jen povzdechla a usmála se na něj.

Violetta je pozorovala zpovzdálí a spokojeně se umívala. Pak se obrátila na své kamarádky, které ji věrně obklopovaly. „Víte co? Mám plán – celá třída se bude

dívat, jak si ti dva mimoni dají první pusu. Vy se jim budete posmívat a pošklebovat. Bude to velká legrace... pro všechny."

To už je ale už volala slečna Balvortová, aby šli na jeviště. Mia odehrála několik scén, ale byla jako na trní. Každou minutou se blížil okamžik, kdy přijde na řadu hlavní část celé hry. Opravdu si nepřála, aby si s Vincentem museli políbit před celou třídu. Kéž by to nestihli dneska a odložili to na příští hodinu! Ale to se nestalo. Učitelka odvolala všechny z jeviště, na kterém tak zůstala jen Mia s Vincentem. Ostatní spolužáci se usadili na sedačky, pochechtávali se a čekali, co se bude dít.

„Sníl jsem o tom od chvíle, kdy jsem tě potkal,“ začal deklamovat Vincent, „není tedy na čase udělat další krok?“

„Ale jsme tak dobří přátelé, nechci to zničit,“ četla svůj text Mia a uvědomila si, že přesně to si myslí i ve skutečnosti. Byli s Vincentem opravdu dobří přátelé, popravdě to byl její jediný kamarád, a ona nechtěla jejich přátelství zničit.

Vincent se na ni podíval a pokračoval. „Zůstaneme přátelé, jen budeme... trochu víc.“

„Ale jak to můžeš vědět? Řekni mi jak?“

„Zjistíme to jediné tak, že...“ pokračoval Vincent.